

הימים הראשונים בכפר רוזهای اولیه زندگی در روستا

כאנו אל המקום הזה לפני שלש שנים. כשבאנו הנה לא היה כאן כלום, רק אדמה. ما سه سال پیش به این مکان آمدیم. هنگامی که به اینجا آمدیم، هیچ چیز نبود جز زمین.

אמרו לנו כי האדמה היא טובה וגם מים יש כאן. به ما گفتند این زمین خوب (حاصلخیز) است و آب هم آنجا موجود است.

לא עברו ימים רבים וראינו כי לא די באדמה טובה ובמים, האדמה צריכה גם אדם היודע לעבוד.

روزهای زیادی نگذشته بود که متوجه شدیم فقط زمین خوب و آب کافی نیستند، زمین به فردی نیاز دارد که با کار آشنا باشد.

ואנחנו לא ידענו כלום בעבודה ולא ידענו כלום בחקלאות. و ما نه چیزی از کار می دانستیم و نه هیچ چیز از کشاورزی.

מכפר אחד בא אלינו מדריו חקלאי ותיק, והתחלנו ללמד את עבודת-האדמה. از یک روستا، یک معلم باتجربه کشاورزی نزد ما آمد و یادگیری کار زمین را شروع کردیم.

– “אין-דבר, אמר לנו המדריו, – כל התחלות קשות. כשבאתי בכפר לפני עשרים שנה, היה לנו קשה יותר!”
آن معلم به ما گفت: « هیچ مسئله‌ای نیست، همه آغازها مشکل‌اند. حدود بیست سال پیش هنگامی که به آن روستا رفتم، اوضاع برای ما سخت تر بود.»

ימים קשים היו לנו הימים הראשונים בכפר. וקשה יותר היה בחרף, כשירד גשם. روزهای اولیه در روستا برای ما ایام سختی بودند. سخت تر از آن در زمستان بود، هنگامی که باران می آمد.

בחדש שבט ירדו הרבה גשמים. הדרך אל הכפר היתה מלאה מים. והמכונת המביאה לנו את הפל מן העיר, לא יכלה לעבור בדרך.

در ماه شواط (بهمن) باران سنگینی می‌بارید، راه روستا پر از آب بود، و اتومبیلی که همه چیز را برای ما از شهر می‌آورد، نمی‌توانست از آن راه گذر کند.

אָז עווד לאַ הָיָה לָנוּ כְּבִישׁ. גַּם חֲשַׁמֶּל לֹא הָיָה לָנוּ. בְּעָרֵב יִשְׁכְּנוּ לְאוֹר מְנוּרָה. אֵן זְמַן הֵנוּז רֶה שׁוּסֵה נִדְאִשְׁתִּים, בְּרֵק הֵם נִדְאִשְׁתִּים. שֵׁב זִיר נֹר צְרָאגְדָן מִי נִשְׁתִּים.

בְּיָמִים שָׁל גֶּשֶׁם לֹא הִבִּיאוּ לָנוּ יַפֵּט מִן הָעִיר וְהִדְלִקְנוּ נְרוֹת. וְאִם לֹא הָיָה נֵר – יִשְׁכְּנוּ בְּחֹשֶׁךְ.

در ایام بارانی، برایمان از شهر نفت نمی‌آوردند و شمع روشن می‌کردیم. و اگر شمع هم نبود، در تاریکی می‌نشستیم.

כָּךְ חִינּוּ אֹז, רַבִּים לֹא יָכְלוּ לְחַיּוֹת חַיִּים קְשִׁים אֱלֹה, וְהִלְכוּ אֶל הָעִיר. אֵן זְמַן אֵינְכִינִין זִנְדְּגִי מִי כְרִדִּים, خَیְלִי هَا نَمִי تَوَانَسْتَنْد چَیْنِ سَخْت زَنْدَگِی کَنْد، و بֵه شְהַר מִי رִفְתִנְד.

הֵם הִלְכוּ וּבָאוּ חֲדָשִׁים. עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, תִּשְׁעִים וְשֵׁשׁ מִשְׁפָּחוֹת. אֵנְהָ מִי רִفְתִנְד וּאִרְאֵד جَدִידִי מִי אִמְדִנְד. שִׁכְר خُدا، مَا اَكْتُون 96 خَانَوَار هִسְתִּים.

יֵשׁ לָנוּ כְּבִישׁ, יֵשׁ לָנוּ חֲשַׁמֶּל, יֵשׁ לָנוּ בֵּית-סֶפֶר וְגַן-יְלָדִים.

ما راه داریم، برق داریم، مدرسه و مهدکودک داریم.

(صرف فعل - مؤنث - زمان گذشته)

مصدر		אָנִי	אַתְּ	הִיא	אֲנִי	אַתְּ	הֵן
خریدن	לְקַנּוֹת	קָנִיתִי	קָנִית	קָנְתָה	קָנִיתָ	קָנִיתְךָ	קָנִיו
خواستن	לְרַצּוֹת	רָצִיתִי	רָצִית	רָצְתָה	רָצִיתְךָ	רָצִיתְךָ	רָצוּ
نوشتن	לְשַׁתּוֹת	שָׁתִיתִי	שָׁתִית	שָׁתְתָה	שָׁתִיתְךָ	שָׁתִיתְךָ	שָׁתוּ
دیدن	לְרַאֲוֹת	רָאִיתִי	רָאִית	רָאָתָה	רָאִיתְךָ	רָאִיתְךָ	רָאוּ
انجام دادن	לְעַשׂוֹת	עָשִׂיתִי	עָשִׂית	עָשְׂתָה	עָשִׂיתְךָ	עָשִׂיתְךָ	עָשׂוּ

کلمات جدید

חֶרֶף حُورِف زمستان	אָדָמָה آدَامَا زمین	חֶקְלָאוֹת حَقْلَاؤُوت کشاورزی	מְדַרְיָן مَدْرِيخ معلم - راهنما	אָדָם آدَام آدم
חֶשֶׁךְ حُوشِخ تاریکی	מְנוֹרָה مُنُورَا چراغ - شمعدان	חֶשְׂמֵל حَشْمَل برق	כְּבִישׁ کَوِيش راه شوسه	גֶשֶׁם گِشِم باران
כָּאן کَان اینجا	יָכוֹל يَاخُول می تواند	לְהַדְלִיק لِهَدْلِيْق روشن کردن (آتش)	בַּעַל بَعْل صاحب	כְּפָר کَفَار روستا
כִּי کِي زیرا	יּוֹתֵר يُوتِر بیشتر	אֵז آز آنگاه	בֵּין بَيْن میان	כִּי کِي کافی

درس قبلی

درس بعدی